

Naročnina mesečno
25 Din, za inozem-
stvo 40 Din — ne-
deljska izdaja co-
loletno 96 Din, za
inozemstvo 120 Din

Uredništvo je v
Kopitarjevi ul. 6/III

Telefoni uredništva: dnevna služba 2999 — nočna 2994, 2995 in 2996

Izloži vsek dan zjutraj, razen ponedeljka in dneva po prazniku

SCLOVENE

Ček. račun: Ljub-
ljana št. 10.650 in
10.349 za inzerate;
Sarajevo št. 7563
Zagreb št. 39.011,
Praga-Dunaj 24.797

Uprava: Kopitar-
jeva 6, telefon 2992

Narodne manjšine

Prva med državami, ki so se obvezale, da bodo na poseben, od velesil predpisan način ščitile pravice narodnih manjšin v mejah svojega lastnega ozemlja, je bila Poljska, ki je dne 28. junija 1919 z velesilami podpisala manjšinsko pogodbo. Mirovne pogodbe sklenjene z Nemčijo (Versailles), z Avstrijo (Saint Germain), z Madjarsko (Trianon) in z Bolgarijo (Neuilly) so naložile podobne obveznosti vsem evropskim državam, izvemši velesil samih in Rusije, ki je na mirovni konferenci sploh bilo ni. Tako so v mednarodnem pravu nastale narodne manjšine, ki so mednarodno zavarovane, in narodne manjšine, ki te zaščite ne poznajo. Tako je bilo mednarodno pravno mogoče, da je naša država bila obvezana spoštovati italijansko narodno manjšino, ki je črpala iz saint germainске mirovne pogodbe tudi pravico, da se je pri Zvezi narodov, ki je postala čuvar narodnih manjšin po vsem svetu, pritoževala, med tem ko mnogo bolj številne jugoslovanske narodne manjšine v Italiji te pravice niso imele, ker tudi niso uživale mednarodno obvezne zaščite. Medtem ko je katekolli država, članica Zveze narodov imela pravico poklicati pred svoj sodni stol vsako manjšo evropsko državo zaradi vprašanja njenih narodnih manjšin, nobeni državi ni bila dana pravna podlaga za priziv na Zvezo za narodne manjšine živeče v Italiji, v Franciji in v Angliji.

Ta absurda napol rešitve manjšinske zaščite je ena največjih ran, na kateri bo-leha mirovno delo iz let 1919 in 1920. Zato ni čuda, če so se evropske države zaporedoma temu upirale. Prva je bila Litva, ki je 1925 v svoji borbi proti Poljski zahtevala, da naj se manjšinska zaščita izluči iz pravne okvira Zveze narodov in podvrže normam nove mednarodne konvencije za zaščito narodnih manjšin, ki naj jo podpišejo brez izjeme vse države. Predlog je seveda utonil v žlobudranju ženevskega zbora. Drugo veliko ofenzivo je začela voditi leta 1927 Nemčija in sicer zgolj za zaščito svojih lastnih nemških manjšin po svetu in ne morda iz kakšnih višjih razlogov mednarodne etike. Tudi nemški predlog, ki je takrat sprožil zelo veliko prahu, se je udušil v ženevskih pisarnah in ni pustil za seboj drugega kot nekoliko popravljen in pospešeno poslovanje v reševanju manjšinskih pritožb. Drugo je ostalo pri starem.

Najnovejši sunek, in ta je dal povoda današnjemu članku, pa je prišel iz Poljske. Stalni poljski delegat pri Zvezi narodov grof Raczyński je namreč 10. aprila letos prosil tajnika Zveze narodov, naj postavi na dnevni red prihodnjega zasedanja Zveze narodov v septembru sledeči predlog:

»Z ozirom na dejstvo, da dosedanje veljavne pogodbe za zaščito manjšin vežejo samo nekatere člane Zveze narodov, med tem ko so drugi člani vsake obveznosti v tem pogledu prosti, nadalje z ozirom na dejstvo, da uživajo na ta način mednarodno zaščitno jamstvo samo nekatere narodne manjšine, med tem ko so druge brez vsake zaščite, slednjič z ozirom na dejstvo, da pomeni razlikovanje med zaščitenimi in nezaščitenimi narodnimi manjšinami kršitev načela enakopravnosti in pravičnosti in da se nahajajo manjšine bodisi verske ali jezikovne ali plemenske, v vsaki evropski in izvenevropski državi:

»Izjavlja Zveza narodov, da dosedanj predpisi glede mednarodne zaščite manjšin niso v skladu z osnovnimi načeli mednarodne etike ter je treba temu odpomoči s sklenitvijo nove splošne, vse države obsegaajoče pogodbe o zaščiti manjšin. Ta pogodba naj bi vsem članom Zveze narodov naložila enak obveznosti in ob enem raztegnila manjšinsko zaščito na verske, jezikovne in plemenske manjšine. V to svrhu naj se skliče mednarodna konferenca, ki naj pripravi tozadevno novo pogodbo. Konferenca naj bi se sklicala vsaj v 6 mesecih po sklepu tega (jesenskega 1934) zasedanja.»

Poljski predlog, ki smo ga tukaj doslovno prevedli, morda ne izhaja iz najčistejših in najbolj nesebičnih skrbí za usodo manjšin po svetu, kar izraža bolj ono sedaj vedno bolj in bolj povdarjeno težnjo naše drage prijateljice, da bi jo vpoštevali kot velesilo ter jo razbremenili obveznosti, ki jih druge velesile ne nosijo, a kljub temu je v tej obliki najmočnejša manifestacija za pravice manjšin, kar smo jih v okviru Zveze narodov kdaj slišali. Z ozirom na našo nad polmilionjsko jugoslovansko narodno manjšino v Italiji, ki je že 15 let izven vsake mednarodne zaščite in brez vsakih pravnih sredstev, da apelira na kakšen mednarodni sodni dvor, moramo ta predlog, četudi bi bil še bolj platičen, pozdraviti, ker hoče in to v prvi vrsti, upogniti tudi Italijo pod žezlo mednarodne morale in zagotoviti naši brezpravni raji jamstva, podpisana od ostalega kulturnega sveta. Nikjer v Evropi ni manjšine, ki bi poljski predlog ne pozdravila z večjim navdušenjem kot jugoslovanska manjšina pod Italijo in nikjer tudi bi nova mednarodna, za vse države obvezna konvencija o zaščiti manjšin ne imela več krivic in več »zločinov« proti mednarodni moralí »poravnati, kakor na ozemlju kraljevine Italije.

Glede usode poljskega predloga si ne delamo nobenih iluzij. Brez dvoma bo tudi ta tonil in plazu not in resolucij, s katerimi bo Zveza narodov pokrila razbolelo rano, ki jo je grof Raczyński tako mojestro razgalil. Prepričani smo tudi, da Poljska na svojem predlogu ne bo vztrajala, če bo od druge strani in na drugi način dobila zadovoljivih dokazov, da jo velesile, predvsem pa Francija — kajti poljski predlog in Barthoujev obisk v Varšavi sta med seboj vzročno povezana — spoštujejo kot veselo in se ž njo kot z enakopravno pogajajo. Naj bo torej usoda tega predloga kakoršnakoli ho-

Prvi poskusi stanovskega reda

Nova ustava Avstrije

Predsednika države volijo župani

Dunaj, 20. aprila 1934.

Po več kot osem dni trajajočih posvetovanjih med vlado in Heimwehrom je bila v dveh zaporednih sejah ministrskega sveta odobrena »začasna avstrijska ustava«.

Največje težave so nastale v vprašanju volitve zveznega predsednika. Kdo naj ga voli? Ljudstvo samo v splošni volilni pravici? Zastopniki stanovskih organizacij? Odposlanci občinskih in deželnih zborov? Splošno volilno pravico je zahteval zastopnik narodne stanovske fronte minister Kerber (Landboudovec), toda na energično zahtevo kancelerja je moral predlog umakniti. Heimwehr je hotel uveljaviti načelo, da pri volitvah državnega predsednika odločilno sodelujejo zastopniki oborožene brambe fronte (Wehrfront), toda zaradi nasprotij med Starhembergom in Feyem niso mogli anodušno nastopiti in prodreti. Tako je slednjič zmagal kompromisni predlog, da naj predlaga »Bundesversammlung« (ki jo sestavljajo odposlanci stanovskih ustanov: državnega sveta, Deželnega sveta, Kulturnega sveta in Gospodarskega sveta) tri imena. Vsi župani Avstrije pa volijo izmed predloženih treh imen enega, ki postane državni predsednik.

Podobno se bodo volili bodoči deželni glavarji po posameznih deželah. Stanovsko sestavljeni deželni zbori bodo predlagali zopet tri imena in zvezni predsednik bo med njimi sam izbral deželnega glavarja. Zvezni kanceler ga lahko svobodno odstavi, a odstaviti ga mora, če tako zahteva deželni deželni zbor. Okrajne glavarje imenuje deželni glavar, potrjuje pa imenovanje zvezni kanceler. Okrajne glavarje lahko svobodno odpokličejo.

Občinski odbor se bo odslej imenoval »Gemeindetag« in je tudi sestavljen po stanovskih načelih. Občinski zbor svobodno voli iz svoje sre-

de župana, ki ga mora okrajni glavar (b) potrditi, in ki ga lahko svobodno zopet odstavi. Nezapnica občinskega zbora izrečena županu okrajnemu glavarju ne nalaga dolžnosti, da ga odstavi.

Proti diktatorskim nakanam fašističnega Heimwehra se je torej le uveljavila vsaj troha demokracije in sicer v zmagi federalistične zamisli, ki je ostala osnova tudi nove avstrijske ustave.

Ing. Sch.

Dunaj, 20. apr. c. Zvečer se vrne iz Rima knez Starhemberg. Baje bo v ponedeljek že imenovan za podkancelerja in istočasno za generala.

Avstrijsko-nemški spor dobiva polagoma versko kulturno obeležje

Zürich, 20. aprila. Z »Neue Zürcher Zeitung« in ki je o avstrijskih vprašanjih vedno dobro informirana, poroča z Dunaja, da so se odnosi med Avstrijo in Nemčijo zadnje čase le poslabšali. Upanja, da bosta obe državi porabili sedanje premirje za to, da izgladi vso nesoglasja, so se izjalovila. Madjarski ministrski predsednik Gömbös se je skrajno trudil, da bi privedel Nemčijo v italijansko-avstrijsko-madjarsko trozvezo, a vsi napori so bili zaman. Nemčija, tako pravi list, noče trpeti na svojem ugledu in glede Avstrije nikakor noče začeti s politiko, ki bi pomenjala njeno kapitulacijo. Govorice, da se tudi Italija trudi, da bi napetost med Avstrijo in Nemčijo ponehala, so neumne izmišljotine, ker Italiji prav čisto nič ni na tem, da bi svoj vpliv na Dunaju in v Budimpešti delila z Nemčijo. Tudi vesti, da išče praška vlada zvez in stikov s srednjeevropskim blo-

kom, so puble. Res je le nasprotno, da so odnosi med Avstrijo in Malo zvezo postali slabši in bolj napeti, kot kdaj poprej. Koncem meseca aprila pričakujejo na Dunaju še nadaljnjih dogodkov, ki bodo dokazali, da se Nemčija in Mala zveza vedno bolj približujeta, medtem ko nikdo ne računa z možnostjo novih pogajanj med avstrijsko in nemško vlado. Hitler je celo postavil gotove pogoje, ki morajo biti izpolnjeni, predno se sploh spusti v kakšne razgovore.

Na drugi strani pa je tudi res, tako nadaljuje švicarski list, da igra v sporu med Avstrijo in Nemčijo vedno večjo vlogo versko vprašanje. Čim bolj se bo Nemčija spuščala v odkriti kulturni boj s katoliško cerkvijo, tembolj odločna bo avstrijska vlada prekiniti vsake stike z Nemčijo in tem več zaslonbe bo tudi našla pri avstrijskem ljudstvu.

Kljukasti križi po Dunaju

Dunaj, 20. aprila. b. O priliki Hitlerjevega rojstnega dne so narodni socialisti napovedali večje manifestacije, posuli so namreč po ulicah velike množice kljukastih križev. Posebno nekatere stranske ulice so bile dva prsta na debelo posute s papirnati kljukastimi križi. Policija je davi navsezgodaj sestavila od narodnih socialistov »kolono cestarjev« in jih prisilila, da očistijo ulice. To priliko pa so izkoristili tudi komunisti, ki so v letakih, ki so jih v velikih množinah posuli po raznih vrtovih in cestah, pozivali delavce, da pridejo dne 1. maja na ulice.

Dunaj, 20. aprila. p. Voditelj nižjeavstrijskega Heimatschutzta grof Alberti je bil danes izpuščen iz koncentracijskega taborišča v Wöllersdorfu.

Odhod iz Ankare

Ankara, 20. apr. Anatolska agencija poroča: Zunanji minister g. Jevtič je dopoldne obiskal predsednika turške vlade Izmet pašo. Opoldne je prisostvoval g. Jevtič kosilu, ki ga je priredil turški poslanik in Belgradu Hajdar bej. Gospa Jevtič je tekom dneva obiskala Institut Izmet paša in društvo za zaščito dece, g. Jevtič pa je obiskal agromonski institut. Ob 18 je glavni tajnik zunanjega ministristva priredil čajanko, ki so ji poleg ministrov prisostvovali predsednik skupščine in člani diplomatskega zbora. Ob 19 je g. Jevtič zapustil Ankaro ob istem ceremonijelu kot pri prihodu. Spremljata ga jugoslovanski poslanik v Ankari in turški poslanik v Belgradu g. Hajdar bej.

Politična amnestija v Španiji

Nad 1000 jetnikov pojde na svobodo - S pomočjo desnice

Madrid, 20. apr. c. Španska vlada je danes izvajala veliko zmago v parlamentu. Na dnevnem redu je bilo glasovanje o amnestiji, ki jo je predložila vlada predvsem za desničarske politike. Po tej amnestiji bodo spuščeni na svobodo general Sanjurjo in njegovi tovariši.

Levica je hotela sprejem amnestije preprečiti z obstrukcijo. Desnica pa je hkrati s centrom odločno podprla Lerrouxovo

V Parizu in Kopenhagenu:

Krvave bitke policije z delavstvom

Pariz, 20. apr. tg. Danes popoldne je prišlo v Parizu do krvavih spopadov med pariško policijo in med komunističnimi množicami na Place du Combat, kjer so socialisti sklicali manifestacijsko zborovanje pod prostim nebom. Nad 1000 policijskih stražnikov je zabarikadiralo vse dohode na imenovani trg in tudi republikanska garda je zasedla najvažnejše točke. Onstran policijskega in vojaškega kordona so se začele v prvih popoldanskih urah zbirati ogromne mase komunistov, ki so porabile ploho, ki se je vtila nad Parizom ob pol 7 zvečer, da so policijo napadle ter začele udrihati po nji s palicami in z dežniki. Policija je odgovorila z gumijevkami, tako da se je proti sedmi uri zvečer razvila prava bitka. Policija je morala naskočiti razdivjane komuniste večkrat zaporedoma in jih je le z velikim trudom pognala nazaj proti severnemu delu mesta, kjer so se razšli, prepevaajo komunistične pesmi. Ranjence, ki jih je precejšnje število tako na strani komunistov kakor med policijo, so prepeljali v bolnišnico, da jih obvežejo.

Kopenhagen, 20. apr. c. Vse Danske se pokliče isto politično vzemirjenje, ki mnogo sliči revolucionarnim dogodkom. Kakor smo že poročali, se je zadnji čas začelo širiti po vsej Danskí, posebno med mornarji, stavkovno gibanje. Mornarji zahtevajo zvišanje podpor. Vse danske pomorske pa je v veliki krizi, ki ne zmora nolenih novih višjih dajatev. Mornarji so stavkali predvsem v mestu Eisbergu. Iz simpatije so se stavki pridru-

žili delavci v Kopenhagenu. Večkrat je prišlo do spopadov s policijo, najhujši pa je bil vsekakor večerajni dan. Delavci so začeli graditi barikade na ulicah, ki jih je morala policija z naskokom zavzeti. Med tem pa je bilo zelo mnogo redarjev težko ranjenih. Delavci so nekaj barikad zažgali. Ves Kopenhagen je nenadoma doživeljval one grozne dneve, ki sličejo pariškim in dunajskim dogodkom v mesecu februarju letošnjega leta. Vlada se je takoj začela pogajati z delavstvom. Upati je, da se bodo razgovori uspešno končali.

★

Sovjetsko letalstvo

Pariz, 20. aprila. AA. Po statističnih podatkih, objavljenih v Moskvi, ima Sovjetska Rusija zdaj 3000 vojaških letah. 700 jih je na mandžurski meji. Trgovsko letalstvo razpolaga z 2000 letali.

Materinska proslava preložena

Materinska proslava Krščanskega ženskega društva se ne vrši prihodnje nedeljo ob 4 popoldne, kot je bilo napovedano, radi pogreba pokojnega p. Hugolina Sattnerja, in se preloži na ponedeljek, dne 23. aprila ob 7 zvečer.

Turčija proslavlja g. Jevtiča

Črta Belgrad-Sofija-Ankara

Ankara, 20. apr. AA. Zanimanje za prihod jugoslovanskega zunanjega ministra g. Jevtiča v Turčijo dominira nad vsemi dogodki v tukajšnjih diplomatskih in političnih krogih. Kakor so tukajšnji in carigrski listi naglasili, pomeni potovanje g. Jevtiča pomembno etapo za konsolidacijo mira na Balkanu in prihaja v zgodovinskem trenutku, ko se povsod na svetu vrše preorientacije zunanje politike. Čeprav predstavlja prihod g. Jevtiča v glavnem vrnitev obiska g. Tevfika Ruždi beja v Belgradu, opazajo v tukajšnjih diplomatskih krogih, da je prišla ta pot ravno v trenutku, ko se odigravajo pomembni dogodki v južnovzhodni Evropi in odpirajo nove perspektive za realno politiko, ki bo emancipirala Balkan od neželenih in škodljivih vplivov.

Turški listi izrekajo priznanje Nj. Vel. kralju Aleksandru za veliko delo konsolidacije Jugoslavije in ne prikrivajo radosti, da vodi jugoslovansko zunanjo politiko ravno g. Jevtič, ki se mu je z njegovo taktiko, uvidevnostjo in smislom za realnost posrečilo izsiliti Jugoslaviji v inozemstvu tisti pomen, ki so ga vredne njena slavna preteklost, njene velike žrtve za svobodo in napori za ohranitev ravnotežja na Balkanu.

Turški listi so z zadovoljstvom zabeležili še drugo zanimivo dejstvo. Dve balkanski državi, ki se nahajata na dveh nasprotnih koncih Balkana, sta v času ne celih dveh let uredili skoraj vsa svoja sporna vprašanja in posrečilo se jima je postaviti svojo skupno politiko na široko osnovo, ki omogoča vse tesnejše sodelovanje in delo za konsolidacijo mira na Balkanu.

Veliki turški list »Ankarac« priobčuje v svoji številki od 19. aprila po vrsti vse, kar se je doseglo v diplomatskih odnosih med Turčijo in Jugoslavijo in med drugim pravi: Jugoslavija in Turčija sta se v svoji mednarodni aktivnosti našli na isti platformi glede organizacije mira in mednarodnega sodelovanja. Posledica tega dejstva je: ti dve državi sta v ne celih dveh letih obnovili odnose ne samo v normalnem obsegu, temveč tudi v prijateljskem duhu, temelječe od tega trenutka tudi na vzajemnem sporazumevanju. Državnik, a nič manj diplomat g. Jevtič je vodil zunanjo politiko svoje države v strogem redu in s popolno logično avtoriteto. To, kar je storil do zdaj v dveh letih,

če, hote ali nehoti je postal najmočnejši izraz ranjenega pravnega čuta narodnih manjšin v Evropi. Ako ga bo Zveza narodov pokopala, bo s tem le doprinešen dokaz, če ga je še sploh potreba, da sedanjí red nima resnega namena urediti medsebojno sožitje s pravnimi normami, ki izvirajo iz osnov naravnega prava. Evropski narodni kongres — ustanova narodnih manjšin — ima v tem oziru dragocene izkušnje, saj ni samo enkrat sprožil podobne ideje, ki so pa vse zamrle v diktaturi mednarodne sebičnosti.

Da, če bi Poljska, ki je s takšno silo stopila na čelo težnj narodnih manjšin, pri tem tudi vztrajala, ne glede na kompenzacije, ki bi jih bodo od vseh strani vsiljevali! Bilo bi preveč lepo, da bi narodne manjšine našle med evropskimi državami odvetnice za svoje pravice! Preveč lepo in premalo dobičkonosno! Morda nas pa Poljska le preseneti s takšno senzacijsko? Zmožen je je njen plemeniti narodni genij!

Biomotor prinaša življenje

Umetno dihanje in krvni obtok obenem - Izum dunajskega zdravnika

Na kongresu internistov v Wiesbadenu, ki je bil sklican za kirurški kongresom v Berlinu, je dunajski specialist dr. Rudolf Eisenmenger razkazal zbranim zdravnikom svoj rešilni aparat »biomotor«. Jasno, da so bili zdravniki spričo te iznajdbe zelo rezervirani, ker pač to zahteva njihov poklic.

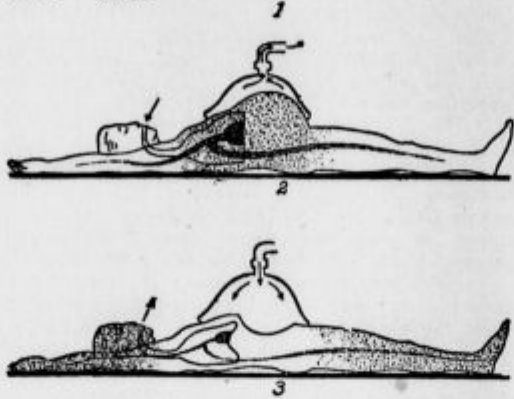
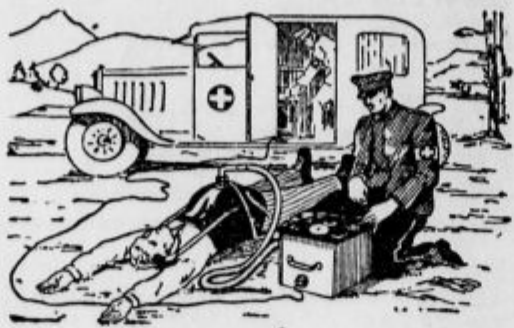
Dosedanji načini oživljanja z umetnim dihanjem so imeli to pomanjkljivost, da so prav malo vplivali na srce in na krvni obtok. Umetno dihanje je bilo uspešno navadno samo v lažjih primerih, in sicer takrat, ko je dihanje prenehalo, a je srce še vedno delovalo. Če ste na ta način z umetnim dihanjem spravili v pljuča ponesrečenca še toliko zraku in z njim kisika in niste kljub temu dosegli zaželenega uspeha, je bilo to radi tega, ker je kisik prodrl samo do pljuč in ne do drugih važnih organov, to je do srčnih in možganskih celic. Tako ni bilo mogoče škodljive ogljikove kisline dovesti do pljuč, ki naj bi jo izločile. To je mogoče edino na ta način, če se istočasno z umetnim dihanjem izlove tudi umetni krvni obtok.

Dunajska reklama trdi, da so poizkusi dokazali, da je »biomotor« stroj, ki opravlja to dvojno nalogo, in sicer da povzroči umetno dihanje in umeten krvni obtok ter obenem nekako masira srce. Umetno dihanje, kakor smo ga bili vajeni doslej, se je začelo pri košenju in odporni steni prs, medtem ko prične biomotor delovati na trebuhu, ki je manj odporen. Dosedanje umetno dihanje je izvajala rešilna roka; biomotor pa uporablja za to zračni pritisk, ki je natančno odmerjen, in sicer izrablja pritisk nad normalo in izpod normale izmenično.

Pri reševanju ponesrečenca ni treba odpreti prsnega koša in tako priti v neposredno bližino s srcem. Biomotor masira srce posredno, zato ni treba nikake operacije. Biomotor ne odganja krvi samo od srca, temveč jo tudi srecu dovaja. Nikakor ni potrebno zabosti srca in mu vbrizgati zdravilo, kakor n. pr. adrenalin. Pri uporabi biomotorja zadostuje enostavna injekcija v veno na rokah ali nogah, odhod spravi »biomotorjeva« sesalka zdravilo k srecu, ga stisne tudi skozi srce in nato razdeli po vsem telesu. Na podoben način se lahko izvršijo tudi transfuzije fiziološke solne raztopine ali krvi in to tudi tedaj, ko srce ne deluje več.

Spričo te učinkovitosti priporočajo »biomotor« dunajskega zdravnika pri utopljenih, zadušjenih, zmrznjenih, zastrupljenih s plinom, morijem, veronalom ali z drugimi strupi, pri ubitih po električnem toku, pri izkravljenju, pri živčnih in možganskih napadih, pri srčni ali možganski kapi in pri nesrečah radi padca, eksplozije, solnčarice, navidezne smrti in vseh ne-

nadnih smrtnih primerih, katerih vzrok ni mogoče v prvem trenutku dognati. Toda biomotor se da porabiti tudi za zdravljenje nekaterih bolezni, kakor srčne napake, naduhe, obolenosti želodca, črevesja, jeter itd.

Naša slika nam kaže, kako se novi rešilni aparat biomotor uporablja. Univerzalni motor spravi v tek turbinsko mehovje, ki je z zračno cevjo zvezano z močno zakrivljenim usnjatim ščitom. Robovi tega ščita so prevlečeni z gumijem in tako hermetično zapro podlago, to je trebuh. S posebnimi ventili se dasta globina in frekvenca zračnega toka poljubno menjati. Avtomatična zaklopka skrbi za enakomerno menjavanje vsrkavanja in izsrkavanja zraku. Tako lahko aparat enakomerno deluje več ur. Pri izsrkanju zraka se trebuh pritegne v usnjati ščit, prsna mrena se pritisne navzdol, zrak pride v pljuča (vdihavanje slika 2); nato se položaj menja, trebuh se stisne in s tem prsna mrena pritisne navzgor ter zrak iztisne iz pljuč (izdih slika 3). Istočasno se tudi pri vdihu kri pritisne iz oddaljenih delov telesa v trebuh in prsi in napolni srce in pljuča (slika 2). Pri izdihu se kri odstrani iz trebuha, srca in pljuč in sicer v smeri proti vratu in glavi, rokam in nogam. Sence na slikah 2 in 3 kažejo kri v telesu.

Iz enega poganstva v drugo

Hitlerjev list »Hackenkreuzbanner« je pred dnevi priobčil oster članek proti katoliškemu listu »Mannheimer Neue Volksblatt«. To so smatrali v katoliških krogih za napoved bridkih ur. V resnici se je pred tiskarno in založništvom omenjenega lista zbrala velika množica hitlerjevcev, ki so prešli v napad. Razbili so šipe v izložbi in raztrgali razstavljene liste. Končno je posegla vmes policija in razgnala demonstrante. V istem času pa so bili aretirani 4 člani založništva in uredništva. Pravijo, da so bili aretirani, ker jih je hotela policija obvarovati pred napadom od strani hitlerjevcev.

Ta napad je prav značilen za današnje razmere v Nemčiji. Katoliški listi so uspešno konkurirali Hitlerjevemu tisku v zapadni Nemčiji in hitlerjevci so spoznali, da jih ne bo lahko izpodrinili. Zato so ubrali drugo pot. Znamenje za napad je dal propagandni minister dr. Goebbels s svojo izjavo, češ, da so katoliški listi v Nemčiji odveč. Za Hitlerjevo Nemčijo zadostujejo »nemški listi«. Hitlerjev list »Völkischer Beobachter« dodaja, da so katoliški listi agresivni, da katolicizem pozablja, da so hitlerjevci rešili Nemce pred boljševizmom. »Osservatore Romano« odgovarja, da se katoliki nikakor ne morejo sprijazniti z dejstvom, da bi sedanji oblastniki zavedli Nemčijo iz enega poganstva v drugo.

Pomlad se je naselila med holandske tulipane. Znano je, da Holandska izvaža na milijone tulipanov v različne kraje na svetu.

Z letalom iščejo planince

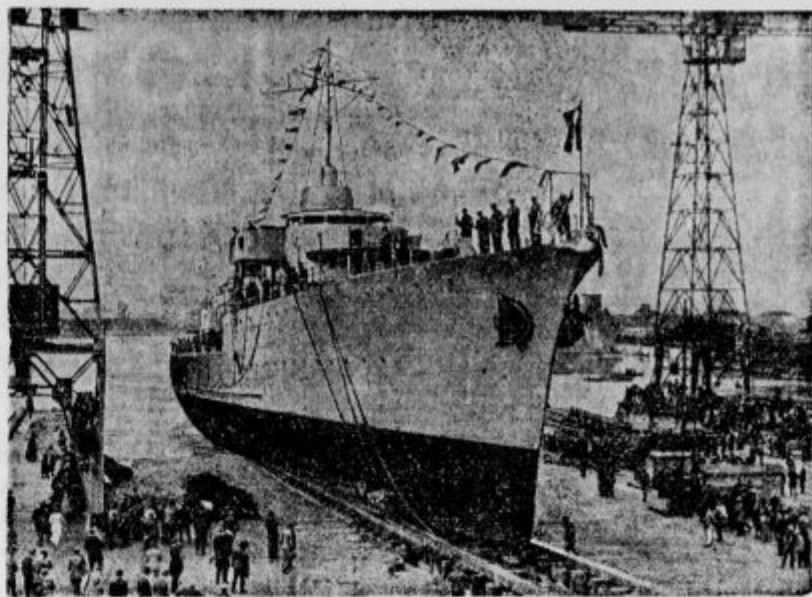
Ze 14 dni iščejo v goriških planinah dva tržaška planinca Marassija in Rosaliya Naffija, ki sta se izgubila. Zadnjič so ju videli v pone-deljek, 2. aprila, v Ladrach. Nikdo ne ve, kam sta pravzaprav krenila. Nekateri domnevajo, da sta hotela na Matajur, toda vsa raziskovanja v okolici so bila zaman. Nad Matajurjem in Bogatinom so celo letela letala in preiskovala pokrajino, da bi kje opazila pogrešana planinca. Nekateri so domnevali, da sta morda zašla čez mejo, zato so oblastva stopila v stik z jugoslovanskimi oblastvi. Odgovor je bil negativen. Iz Gorice se je odpravilo v gore več ekspedicij. Javili so se prostovoljno najboljši planinci, toda doslej je bilo iskanje brezuspešno. Nekateri domnevajo, da sta iz Ladrja krenila proti Kobaridu, drugi zopet proti Trnovski planoti. Bržkone sta skupno našla smrt v planinah.

Potovanje

»Kje si bil tako dolgo?«
»Šest mesecev sem bil na potovanju.«
»Zakaj pa nisi vložil priziva?«

„Triumphant“ triumfira

Te dni so spustili v morje v francoski vojni luki St. Malo torpednega rušilca »Triumphant«. To bo naj hitrejša francoska ladja. Oborožena bo s topovi 13,8 cm, nadalje bo nosila letalske obrambne topove in 9 torpedov.

Strojepiske ne rabim - rajši zgubim bitko

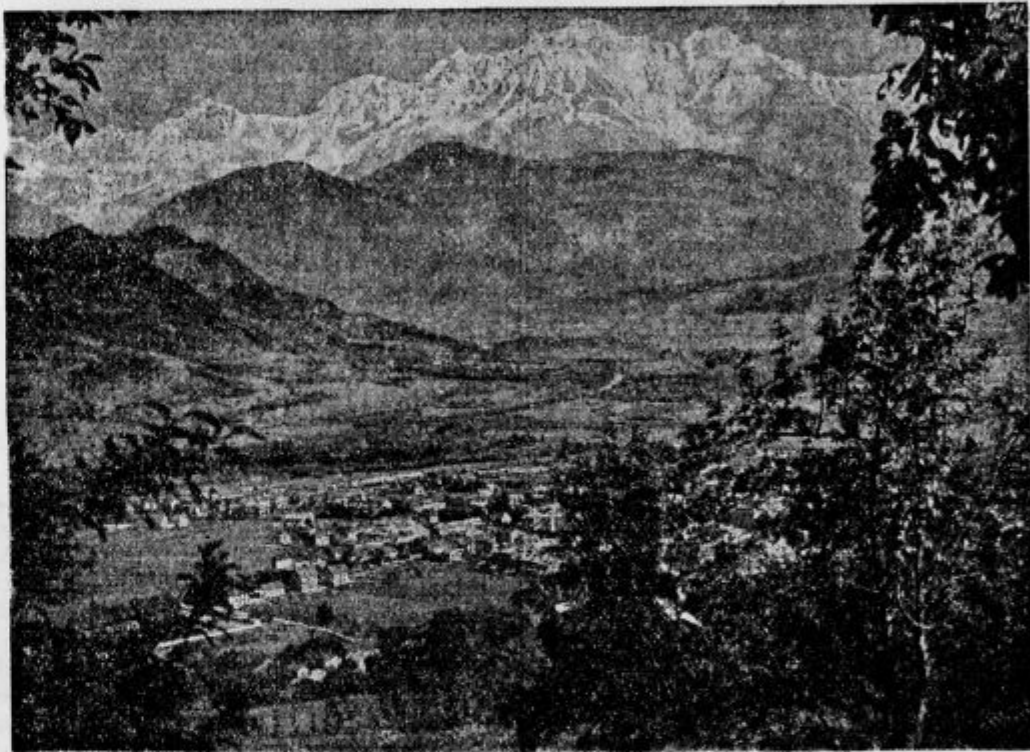
Če ima kdo pri nas pisalni stroj, ga navadno rabi tudi pri zasebnem dopisovanju. Po nazorih naših dedov bi to ne bilo vljudno. Smatrali so, da mora biti zasebno pismo spisano vedno lastnoročno. Tudi nekdanja spodobnost vedno bolj izumira, ker za njo nimamo časa in denarja. Zdaj ne bo razžaljen noben delodajalec in celo minister, če prejme s strojem spisano prošnjo. Samo pri Angležih je drugače, ker so bolj kot mi navezani na zgodovinske pojme o spodobnosti.

Ameriški admiral Simes, poveljnik mornarice Zedinjenih držav med svetovno vojno, pripoveduje v svojih spominih o dogodku, značilnem za angleško miselnost. Njegove ladje so križarile takrat v evropskem vodovju. Simes je imel skoro dnevno sestanke s poveljniki

britske mornarice. Nekoč je obiskal britskega admirala Beattyja v važni zadevi; nemške podmornice so se prikazale v bližini španske obali. Zavezniki so domnevali, da imajo Nemci oporišče na Španskem. Sklenili so vložiti protest, a seveda je bilo potrebno poizvedeti o stališču britske vlade. Oba admirala sta sestavila nujno pismo v London. Beatty ga je pričel lastnoročno prepisovati in porabil v ta namen več ko eno uro časa.

Simes je vprašal: »Zakaj pa nočete poklicati strojepiske? Stvar je vendar zelo nujna. Če hočemo zmagati, moramo hiteti!«

Beatty je odložil peresnik in očitaloče pogledal Američana. »Rajši izgubim bitko,« — je rekel — »kakor da razžalim ministra s pismom, pisanim na stroju!«

Med Francijo, Italijo in Švico se v zadnjem času vršijo pogajanja glede zgraditve predora skozi veličastno pogorje Montblanca (4810 m). Predor naj bi šel iz doline pri Chamonixu in naj bi prišel na drugi strani v Italijo v dolino d'Aosta. Nekateri računajo, da bo dolg 12 km, drugi zopet 17 km. Predor bo stal 1 milijardo dinarjev. Naša slika nam kaže Chamonix, v ozadju Montblanc.

Pridi, oče, in krsti me!

(Zamorski poglavar piše škofu.)

Tudi pri nas v Vzhodni Afriki morajo misijonarji — kakor povsod premagovati pri svojem delu silne težave, ki včasih za nekaj časa ustavijo njihov polet ali ga vsaj zelo zmanjšajo. Silno praznoverje, ki so mu podvrženi poganški prebivalci, črni še prav posebno, prepreči večkrat misijonarju plodovito delo.

Tako je bil vznemirjen tudi apostolski prefekt iz Taganike, ko je v njegovi misijonski šoli nenadoma, po nekaj urah silovite mrzlice, umrl sin zamorskega poglavarja prav iz onih krajev, kjer je bilo največ očitaj in napačnih sodb o katoliški veri. Zato je bil tembolj presenečen, ko je nekaj dni po tem dogodku pre-

jel od starega poglavarja — očeta umrlega sinčka — sledeče pismo: »Iz srca ljubljeni oče! Danes Ti pišem zaradi smrti svojega sina. Ko sem zvedel za njegovo smrt, sem mnogo trpel, toda to trpljenje je prešlo v telo mojega sina. Za njegovo dušo se nisem bal, saj sem vedel, da je krščen. Naša domovina ni tukaj na tej zemlji, ona je v nebesih. Oče poslušaj me: podeli tudi meni krst, da bo ob smrti tudi mene sprejel Bog k sebi. Moj oče, moja mati, vsi moji otroci so mrtvi. Ne zavrzij moje prošnje, moja želja je, da bi umrl v Tvojih rokah, da bi me Ti pokopal, kakor si mojega sina. Že nekaj dni sem precej slaboten, pridil in podeli mi krst še to leto. Že sedem let sem katehumen, živim po veri, zapustil sem naše domače navade in služim samo Bogu. Zakaj bi še torej moral čakati na krst? Vendar Ti ne želim, da bi mi umrli brez svetega krsta? In mi, ali bomo večno živeli? Na svidenje, oče! Tvoj sin, poglavar Sabiko. (Eides.)

Ker je vzljubila Žide

Iz mesta Darmstadta v Hitlerjevi Nemčiji poročajo o zanimivi zgodbi. 27-letni Jud Willi Wendorf, iz Ober-Ramstadta, po poklicu trgovec, se je seznanil z lepo 17-letno Emo Katarino Kehr iz istega mesta. Bil je takoj aretiran, saj je v Nemčiji Židom prepovedano občevarje s pristnimi Nemkami. Katarini Kehr je snubec prav ugajal. O dogodku je bilo izdano uadno poročilo in v poročilu so tudi navedli ime zaljubljenke, da bi jo s tem postavili pred čim timi Nemci na sramotni oder...

Bogoslovci v delavskem taboru

Protestantski škof za vso Nemčijo Müller je v Brementhavenu govoril o nalogah nemške protestantske cerkve. Med drugim je rekel, da bodo morali mladi bogoslovci nekaj časa tabiriti in delati v delavskih taboriščih — kjer pod Hitlerjevo Nemčijo delajo nekako roboto; tu naj bi bogoslovci spoznali ljudstvo, med katerim se bodo pozneje udeleževali.

Nemška vlada je razpustila Zvezo nemških skavtov.

Kakšno veselje med gosti v angleški poslanski zbornici, ko je finančni minister Neville Chamberlain ob zaključku svojega govora serviral »kuglof« iz najfinejše moke, ki si jo moremo misliti v današnjih trpkih dneh. Naznanil je, da je obračun za finančno leto zaključil s prebitkom 39 milijonov funtov! To se pravi, da se bodo davki znižali in da odpade znižanje plač državnim nameščencem.

Nogavice - rokavice

**kompletne potrebščine
za krojače in šivilje,**
nadalje
bogata zaloga žepnih robcev,
toaletnih potrebščin, kravat,
vsakovrstnega modnega blaga
itd., po
najnižjih cenah
pri trdki

Josip Petelinc, Ljubljana
za vodo (blizu Prešernovega spomenika)

MALI OGLASI

V malih oglaših velja vsaka beseda Din 1.—; ženski oglas Din 2.—.
Najmanjši znesek za mali oglas Din 10.—. Mali oglasi se plačujejo takoj pri
naročilu. — Pri oglaših reklamnega značaja se računa enokolonska 3 mm
visoka peščina vrstica po Din 250. Za pismene odgovore glede malih oglasov
treba priložiti znamko.

Vajenci

Deklica
se sprejme v trgovino z
mešanim blagom. Naslov
v upravi »Slovenca« pod
št. 4422.

Vnajem

ODDAJO:
Staro manjšo gostilno
v centru Ljubljane zaradi
bolezni takoj ugodno od-
dam. — Naslov v upravi
»Slovenca« št. 4434. (č)

Službo dobe

Zastopnika
za Dravsko banovino s
sedežem v Ljubljani išče
proti proviziji domača
tekstilna industrija. Samo
seriozne ponudbe upravi
»Slovenca« pod »Agilenc«
št. 4436. (b)

Stanovanja

ODDAJO:
Stanovanje z vrtom
takoj oddam mali družini.
Lžanska cesta 145. Vpra-
šati popoldne istotam. (č)

Trgovski lokal

s skladiščem in štelazami,
na zelo prometni točki,
se odda v najem. Prime-
ren za klobučarja, trgo-
vino s papirjem, usnjem
ali kaj sličnega. Poizve
se pri Bretniču Alojziju,
trgovcu v Ptuj.

Prodamo

Ce avto svoj stari prodajal
al motorja bi znebil se rad
hrz kuncem ti mnogo prižene
Slovenec najmanjši inšerat

Zelo poceni
se oblečete pri Preskerju,
Sv. Petra cesta 14

KUBANY-JEV MATE ČAJ

hrani ter krepi živce in mišice. — Telo
postane odporno in z lahkoto premaga
vse napore. Kdor ga redno pije, se mu
ni bati ne gita ne revne. Dobi se v
vseh lekarnah v originalnih zavojih po Din 15.— ali
pri zastopniku: Lekarna Mr. Milivoj Leussek, Ljub-
ljana, Kešljova c. 1, ako pošljete v naprej Din 15.—.
Sportniki, turisti, lovci, nogometaši: pijte ga redno!

Posteljino, odeje,
vložke, otomane itd. do-
bite najceneje pri Alojziju
Kočijažu, tapetništvo —
Miklošičeva 6, Maribor. I

Krušno moko

in vse mlevske izdelke
vedno sveže dobite pri
A. & M. ZORMAN
Ljubljana, Stari trg 32.

Nogavice, rokavice
in pletenine Vam nudi v
veliki izbiri najugodnejše
in najceneje trvdka Karl
Prelog, Ljubljana, Židov-
ska ulica in Stari trg. (l)

Moško kolo
prvovrstne znamke - se
poceni prodaja. Dvorakova
ulica 3-L. nadst., levo. (l)

Pisalni stroj
veliki, novejšega sistema,
poceni napredaj. Matelič,
Gradišče 8, Ljubljana. (l)

Wertheim blagajno
železno, prodam. Naslov
v upravi »Slovenca« pod
št. 4478.

Kupimo

Stružno mizo
(Hobelbank), manjšo, ku-
pim. Ponudbe s ceno na
upravo »Slovenca« pod
št. 17/4435. (k)

Posrestva

Droben oglas v »Slovenca«
posrestvo ti hitro prodaja;
če že ne z gotovim denarjem
pač kupca ti s knjižico da.

Posrestva, gostilne,
hiše, mline, vile, prodaja
Posredovalnica Maribor,
Slovenska ulica 26. (p)

Vinogradno posrestvo
krasno, 40 minut od po-
staje Slovenska Bistrica,
obstoječe iz 3 oralov vi-
nograda, 2 oralov sadov-
njaka, 2 oralov gozda,
petsohne, opremljene gos-
poske hiše s pritliklino-
mi, kleti z okoli 70 hl
dobre vinske posode, vi-
ničarije, zraven hlev z
dvema kravama, krme
i. t. d. — napredaj. Cena
z vsem inventarjem Din
125.000. Oglasite se pri:
Ivan Čar, trgovec, Zgor-
nja Bistrica, p. Sloven-
ska Bistrica. (p)

Tri stavbne parcele
ob Oražnovi ulici (polag
tobačne tovarne) poceni
napredaj. — Naslov pove
uprava »Slovenca« pod
št. 4408. (p)

LETOŠNJE, NOVO

BOK PIVO

PIVOVARNE UNION

izdelano iz pristnega bavarskega slada
je prišlo danes 21. aprila v promet

OKUSNO!

IZDATNO!

ZDRAVO!

Posebno se priporoča kot krepljena pijača za matere

Inserirajte

V
»Slovenca«!

Potrži v globoki žalosti naznanjamo
tužno vest, da nas je za vedno zapustila
srčno ljubljena mati, gospa

Marija Virant
roj. Jeršin

20. aprila, previdena s tolažili sv. vere.
Pogreb nepozabne bo v soboto, dne
21. aprila ob 5 pop. izpred mrtvašnice
splošne bolnišnice k Sv. Križu.
V Ljubljani, dne 20. aprila 1934.

ZALUJOČI OSTALI

Naznanjamo žalostno vest, da je naša srčno ljubljena
soproga in mati, gospa

Ivana Šolar

soproga posestnika

v četrtek, dne 19. t. m., po dolgi, mučni bolazni, previdena s tolažili
sv. vere, mirno v Gospodu zaspala.

Pogreb drage pokojnice bo v nedeljo, dne 22. t. m. ob 10
dopolodne na farno pokopališče na Ovišje.

Ljubljana, Kropa, dne 20. aprila 1934.

ZALUJOČI OSTALI

LJUBLJANSKA FRANČISKANSKA DRUŽINA JAVLJA
VDANA V VOLJO BOŽJO, DA JE NJEN BLAGI SOBRAT
IN HSI NI VIKAR

AVE CRUX
SPES UNICA

P. HUGOLIN SATTNER

KONZISTORIJALNI SVETNIK, ODLIKOVAN OD VIŠJE
PAPEŽKE SOLE ZA CERKVENO GLASBO, IMETNIK
REDA SV. SAVE 4. REDA, ČASTNI ČLAN GLASBENE
MATICE, DOLGOLETNI ŽUPNIK PRI MARIJINEM
OZNANENJU

SLOVENSKI SKLADATELJ

UMRL DNE 20. APRILA OB 7,1 ZJUTRAJ.

POGREB BO DNE 22. APRILA OB 16. POPOLDNE IZ
LJUBLJANSKEGA SAMOSTANA.

SLOVESNI REKVIJEM DNE 23. APRILA OB 7. ZJUTRAJ

R. I. P.

V globoki žalosti sporočamo vsem sorodnikom, prijateljem in
znancem, da je naša iskreno ljubljena mama, gospa

Marija Vider

umrla 20. t. m. zjutraj.

Pogreb bo v nedeljo ob dveh popoldne s Tyrševe ceste št. 17.

Ljubljana, dne 20. aprila 1934.

Žaluječe rodbine:

Vider, Zabret in Kogoj.

Ludvik Ganghofer:

69

Samostanski lovec

»Kajne, zdaj mi ne boš umrl?«

»Umrl — umrl — od veselja!« je slovkal in
jo začel znova vroče poljubljati.

Ze nekaj časa je s stisnjenimi pestmi in smrti-
nobledim obrazom stala med vrati Cenca. Nič več
ni mogla prenašati te opojne sreče; s hripavim
smehom se je obrnila, stekla ko brezumna ven na
pašnike, se bila s pestjo na čelo in venomer kri-
čala: »Ali še nosi svet takega bedaka, kakršna
sem jaz? Ubiti bi jo morala danes ponoči — umoriti,
umoriti — vreči v vodo — pa sem jo sama
pripeljala sem! Tak bedak! Tak bedak, kakršna
sem jaz!«

Pod samotno smreko se je vrgla na zemljo,
zagrebala nohte v travo in zaplakala.

Potem je planila spet pokonci in si obrisala
oči. »Tu gori ne ostanem niti trenutka več!« S
svojimi vročimi očmi je začela oprezovati po
planini, dočim je prodorno klicala: »Jurče! Jurče!
Glas se je razgubil, odgovora pa ni bilo od niko-
der. Počakala je — in spet ponovila klicanje. Vse
tiho. Samo krave so se mukaje gnetle okoli nje.
»Zaradi mene — naj se pokonča vse — živina in
vse — ne ostanem in ne ostanem več!«

Stekla je proti stezi. Krave so šle za njo, pa
jih je s kamenjem zapodila nazaj. Na kraju, kjer
se je izgubljala steza v gozd, je postala in se med
jeznim smehom še enkrat ozrla nazaj proti koči.
»Tak bedak, kakršna sem jaz!« In kar venomer se
je smejala, ko je hitela po stezi nizdol.

Nad uro je že hodila, ko se je vsa utrujena
spustila na skalo ob poti. Obe prečuti in prehojeni
noči sta ji izžepali moči. Hitela je in se sunkoma
smejala, nenehoma eno za drugim. Pa ni mogla

dolgo mirno obsedeti. Ko je stekla naprej, je po-
brala s tal odlomljeno vejo in je z njo ježno ma-
hala po zelenih mladikah, ki so segale na pot.

Prišla je že nizko v gozd. Tedaj je začela kli-
canje, napol zatopljeno v zamolkem šumenju bliž-
njega hudournika.

»Cencaa — Cencaa — hoooj!«

»Zdi se mi, da išče mene, norec!« je siknila;

in ko se je klicanje ponovilo, je temno zagorela v
obraz in stisnila pesti... Ta! Ta je vsega kriv! Če
bi bil pustil loveca pri miru, bi Hajmo ne bil hodil
k meni, ne bilo bi se mi ga treba bati in se pred
njim sramovati, ne bi bil govoril z menoj in nje-
gove stiska bi mi ne segla v srce in — in ne bi
hodila v Salzburg — in bi se mi zdaj ne bilo treba
jeziti, da bi se najraje raztrgala. Ta! Ta je vsega
kriv! — Misel je podila misel; vse, vse, kar je
Jurče zakrivil, ji je stopalo pred oči, bičalo njeno
jezo in jo srdilo; samo na eno ni nič pomislila:
na trenutek, ko je pri velikonočnem rajanju tega
od vseh zaničevanega Jurčeta, njemu in sebi v za-
smeh, izvlekla iz njegovega temnega kota.

Zdaj ga je zagledala na ovinku, kako je rdeč v
obraz, zmešano oprezujoč na vse strani, tekel in
hlipal — in med njo in njim je bila široka struga
strmega gorskega potoka, do vrha polna deroč
vode.

»Cencaa...« je hotel Jurče spet zaklicati, a
mu je glas onemel na ustnicah; zagledal je dekleta.
Med vrisom, ihtenjem in jecljanjem je stekel na-
prej, zasidil dolgo okovanko v strugo, se v visokem
zagonu pognal preko vode; klecnal je, a se spet
pobral, vrge palico v stran in objel Cenčo z obe-
ma rokama.

Ona pa je ježno vzkliknila in ga s pestjo ude-

nila na oznojni obraz, in ko so vsemu bledemu
omahnile roke, ga je sunila v prsi, da se je opo-
tekel nazaj, se zgrudil in napol omahnil v vodo.
Hotel se je spraviti pokonci, toda zajel ga je val,
ga zavrtel in prekučnil, da je izginil pod vodo in
se spet pojavil na vrhu. »Jezus, Marija! Jurče!
Jurče!« je zakričala Cenca vsa blede. Planila je na
strmi breg; posrečilo se ji je, zgrabiti potaplja-
čega se, on pa je hlastnil z roko po njenem krilu
in se je oklenil — buče so udarili valovi preko
njega in ga zagnili — v smrtni grozi se je Cenca
hotela oprostiti njegovih rok, toda ko se je borila
z vsem naporom svojih izžepanih moči, se ji je
vdrla krhka zemlja pod nogami, hropeč krič še se
je utrgal z njenih ust, nato je padla z obrazom
naprej v hudournik — in preko nje so se zapenile
vode...

Val je šumel za valom, eden se je valil čez
drugega v burni naglici in z divjo silo. Iz šumenja
se je čulo takljanje kamenja, ki ga je valila voda
na svojem dnu. Hudournik se je prožil čez strmine,
brumel med izpranim pečevjem, bučal čez polom-
ljena debla in izginjal v globel, tako ozko in glo-
boko, da se je nebo nad njo svetlikalo le še kot
ozek, moder trak, dočim je v globeli sami bilo vse
sivo, brez barve, bela edino peneča se voda. Drob-
ni vrelci so se stekali v tolmun, in med padanjem
so njih kaplje malo odsevale, kakor da bi hotela
vsaka izmed njih ukrstiti prašek solca iz svetlega
dneva za temo v globeli.

Hrumeč se je poganjal hudournik iz temne
globeli spet na dan v široko strugo; vodni prah ga
je zastiral, vsak val se je kodrasto penil. Obrežje
se je znižalo in razširilo. Cvetoče grmovje se je
vesilo čez robove skalovja in stegovalo svoje veje
kakor prste pod sinje nebo. Pisan mah in bujno
ščavje se je prepletalo po skalah, koder je mimo
bučal hudournik, in plesoči valovi so se poigravali

z visečim vejevjem, dokler se niso na široko in
mirno iztekli ven v tiho solčno jezero.

Od samotarne sv. Jerneja sem je priplaval po-
časni okoren čoln, naložen z javorovimi in cempri-
novimi krili. Krmaril ga je star mož. Spredej na
čolnu je sedel Ulej, podobar; prišel je bil po novo
zalogo lesa za svojo delavnico; v roki je držal kreclj
lesa in stružil po njem s kratkim nožem. Urno in
spretno je rezljal v les in vedno jasneje se je ka-
zala iz kreclja ženska glavica.

Tedaj je rekel starec: »Ulej! Kaj pa leži tamle
v vodi?« »Kje, oče?«

»Tamle, kjer se izteka hudournik.«

Ulej si je zasenčil z roko oči in pogledal tja.

»Pa res oče, zdaj vidim tudi jaz.«

»Podoba je, da leži v vodi ženska krilo.«

»Morda je kdo kaj izgubil. Zapeljite tja, oče.«

Ulej je potisnil napol izgotovljeno glavico z
nožem vred v žep in vstal.

Starec je obrnil čoln in krmaril proti bregu.

»Moj Bog, oče,« je viknil Ulej, »dogodila se je
nesreča — tam leži ženska truplo! O ti moj ljub-
i Bog! Kaj se je le moglo zgoditi?«

Prišla sta bliže. Hudournik je potisnil Cencine
telo iz glavne toka na plitvino; tam je ležalo v
prozorni vodi z nabuhlo obleko in plevajočimi ble-
dimi rokami.

Ulejeve oči so osteklenele in obraz poblede-
l; z ihtenjem vzkliknil je skočil iz čolna in vzel mrtvo
truplo v svoje drhteče roke. »Oče, pogledj, pogledj...
Cenca! Cenca!« Beseda mu je zamrla. V brezupni
boli je zatilnik v mrlja, ki mu je glava s cedečimi
se lasmi, zaprtimi usti in brezkrvnimi ustnicami
visela v zatilnik. Izza životka in izpod razpletenih
kit je v drobnih kapljicah pronicala kri. Lice ni
bilo skaženo, še lepše je bilo skoraj ko v življe-
nju, kajti vsako potezo trme in divjosti je spreme-
nila smrt v tiho spokojnost.